

Mødet den 11. Septbr. 1913.

1. (J. Nr. 8⁹—1913). Fra Indenrigsministeriet forelaa følgende Skrivelse af 29. August d. A. angaaende en **Skattesag**:

»I det med Amtets Skrivelse af 12. d. M. ommeldte Andragende har C. M. Tørslev af Aarhus forespurgt, hvorvidt han som Ejer af en afløst Kirketiende er pligtig at svare Erhvervskommuneskat af Renterne af Afløsningssummen for den nævnte Tiende til den Kommune, i hvilken den paagældende Kirke er beliggende. — I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet med Amtet er enigt i, at det rejste Spørgsmaal maa besvares benægtende«.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 337—1913). Skrivelse fra Justitsministeriet om, at et af Byraadet indsent **Udkast til Regulativ for Anbringelse af Klosetter i Bygninger** ikke egner sig til at stadfæstes som Sundhedsvedtægtsbestemmelser.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 274—1913). Meddelelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om, at der er

meddelt Lærerinde Fru Caroline Borum f. Petersen
Afsked med Pension paa Grund af Svagelighed
fra 31. Oktober d. A. at regne.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 88—1913). Fra Sygehusudvalget forelaa
Oplysninger vedrørende en foretaget **Vurdering
af Kommnehospitalets Epidemibygninger**, Om-
kostningerne ved dens Omforandring til en Tuber-
kuloseafdeling samt ved Anskaffelse af Inventar.

Fremsendes til Justitsministeriet.

5. (J. Nr. 3—1913). Indstillinger om **Efterbevilling
af Overskridelser** i Sygehusudvalgets, Belysnings-
udvalgets, Indkvarteringskommissionens og Stads-
ingeniørens (Kontorholdsudgifterne) Regnskaber
for 1912—13.

2. Behandling.

Simonsen bemærkede, at Belysningsvæse-
nets Budgetter havde været lidt vanskeligt at
bestemme de senere Aar, fordi det havde været
under usikre Forhold siden Kulstrejken, og at
dette sikkert havde bevirket, at Budgetudvalget
og Udvalget for Belysningsvæsenet hver for sit
Vedkommende havde maattet vise stor Forsigtig-
hed for at være paa den sikre Side. Dette var
sikkert ogsaa rigtigt, men der var dog ingen Me-
ning i, at Gasværkets Regnskab nu udviste
et Overskud paa 130000 Kr. I Anledning af
Kulstrejken var som det erindredes Gasprisen
blevet forhøjet med $3\frac{1}{2}$ til 4 Øre pr. m^3 , og denne
Forhøjelse, der havde varet i 2 Kvartaler, havde
sikkert ogsaa været nødvendig. Det blev imid-
lertid stillet i Udsigt, at Forhøjelsen atter skulde
bortfalde, naar Kulpriserne gik rimeligt ned, men
da Nedsættelsen efter de 2 Kvartalers Forløb blev
nedsat, blev der dog bibeholdt en Forhøjelse paa
 $\frac{1}{2}$ Øre. Denne halve Øre maatte nu nødvendig-

vis bortfalde igen. De stærke Røster om de store Kulpriser havde ikke holdt Stik, idet det havde vist sig, at Kulprisen var sat 1 Kr. pr. Ton for højt paa Budgettet, saaledes at der var brugt 22000 Kr. mindre til Kul end budgetteret. Paa Elektricitetsværkets Omraade var man ogsaa været inde paa en Vej, der førte til indirekte Beskatning, og Udvalget havde da ogsaa stillet i Udsigt, at Prisen for Elektricitet skulde nedsættes fra 40 til 35 Øre pr. Kilowatt. Naar begge Værkers Overskud nu viste sig at være 300000 Kr., var der ingen Mening i at bevare de høje Priser. Taleren vilde derfor henstille, at der skete Nedsættelse saavel for Gaspriserne som for Elektricitetspriserne.

Møller gjorde opmærksom paa, at Gasværkets Overskud kun havde været godt 120000 Kr., samt at Overskudet ikke skyldtes mindre Udgifter, men større Indtægter. At nedsætte Gasprisen med $\frac{1}{2}$ Øre, lod sig næppe gøre. Kun 1 à 2 Byer havde lavere Gaspris end Aarhus. Kulprisen var for Tiden meget høj, men Belysningsvæsenet havde købt meget heldigt, 1 Kr. billigere pr. Ton end København. Skulde man købe Kul i disse Dage, vilde man komme til at betale 1 Kr. mere. For Elektricitetsværkets Vedkommende kunde det ikke siges, at Overskudet var for stort. Det var rigtigt, at Udvalget i sin Tid havde bebudet en Prisnedsættelse paa Elektricitet til Belysning, og det arbejdede for Tiden paa Forslag derom. At nedsætte Gasprisen kunde der foreløbig ikke være Tale om.

Simonsen var glad ved, at Udvalget vilde komme med Forslag om at sætte Prisen for Elektricitet ned. Forhaabentlig blev det en virkelig Nedsættelse. Han forstod derimod ikke, at Ud-

valgets Formand stillede sig afvisende med Hensyn til Nedsættelse af Gasprisen med den halve Øre, da sikkert ingen havde tænkt sig, at den skulde blive stedsevarende. Da Prisen i sin Tid blev forhøjet, var det en Forudsætning, at den gamle Pris atter skulde træde i Kraft, naar Tabet i Anledningen af Kulstrejken var overvundet, hvilket nu var sket.

Møller kunde ikke se nogen Mening i, at Aarhus skulde sælge Gas billigere end andre Byer, navnlig da Kulprisen var meget høj, højere end den havde været de sidste 3—4 Aar. Gik Kulprisen derimod ned med f. Eks, et Par Kroner, vilde Udvalget selvfølgelig stille Forslag om at lade den halve Øre bortfalde.

Christensen gjorde opmærksom paa, at Forbrugerne nu fik en langt bedre Vare end tidligere, da der ikke mere produceredes Vandgas, og at Gasforbruget som Følge deraf var jævnt stigende. Gasværkets Overskud var i Virkeligheden 162000 Kr., saa hvis Kulprisen kunde holdes nogenlunde nede, vilde det være rimeligt, om Udvalget vilde komme med Forslag om at nedsætte Gasprisen paa det kommende Budget.

Efterbevilling meddeltes.

6. (J. Nr. 1²⁰—1913). Andragende om Approbation paa **Sammenlægningsplan** for Matr. Nr. 1624 og 1625 af Bygrundene.

Anbefaledes.

7. (J. Nr. 316—1913). Skrivelse fra Fattigudvalget angaaende Bestemmelserne i **Lov Nr. 124 af 29. April d. A. om Understøttelse til Børn af Enker.**

Formanden meddelte, at han havde anmodet Fattigudvalget om en Erklæring om Enkelovens Udførelse.

P. J e n s e n oplyste, at Enkeloven skulde træde i Kraft til 1. Januar 1914, og at Ministeriet ifølge Loven skulde fastsætte nærmere Forskrifter angaaende Formen for Skemaer til Begæring om Understøttelse samt om Regnskabsførelsen. Da disse Forskrifter imidlertid endnu ikke var kommet, vilde det maaske være muligt at se Tiden lidt an. Antagelig maatte der vel nedsættes et Udvalg til at forberede Sagen og komme med Forslag til Byraadet om Ordninger. Om at henlægge Lovens Udførelse til Fattigudvalget kunde der næppe være Tale, hvorimod dette Udvalg maaske vilde kunde bistaa ved Oplysningsarbejdet og Regnskabsførelsen. Det i Lovens § 9 omtalte Tilsyn med Bidragenes Anvendelse, mente Fattigudvalget det bedst at overdrage til en af Byens Kvindeforeninger. Bidragene kunde formentlig udbetales gennem Kæmnerkassen efter Anvisning af Udvalget. Taleren vilde anse det for heldigt, om Kommunens Administration kunde ændres saaledes, at der blev et særligt Kontor for al offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkninger. Det var meget uheldigt, at Enkeloven ikke hjalp de fattigste Enker. En Enke med 4 Børn vilde ialt faa 340 Kr., men da hun selvfølgelig ikke kunde tjene synderligt, hvis Børnene skulde passes, fik hun i Virkeligheden alt for lidt at leve af. Enkeloven trængte derfor til at forandres. I deene Forbindelse vilde Taleren gerne nævne den Vanrøgt, Landbostanden udviste mod deres fattige. Byerne oversvømmedes af fattige fra Landet, Landboerne burde søge at faa deres Forsørgelsesvæsen i Orden som i Byerne.

H a r a l d J e n s e n kunde slutte sig til Tanken om at oprette et særligt Kontor for Administrationen af Lovene om offentlig Hjælp uden

Fattighjælps Virkning. Antallet paa disse Love samt deres Betydning og Omfang var nu vokset saa stærkt, at det vilde være rigtigt at foretage en Deling. At nedsætte et særligt Udvalg for Administrationen af disse Love vilde dog næppe være heldigt, da de i mere eller mindre Grad alligevel hængte sammen med Administrationen af det egentlige Fattigvæsen. Det bedste vilde derfor maaske være, at Fattigudvalget kom til at bestaa af 5 Medlemmer, og at det delte sig i 2 Afdelinger, maaske med fælles Formand, saaledes at den ene Afdeling fik med det egentlige Fattigvæsen at gøre, den anden med de andre Love. Kontoret for disse maatte saa bort fra Fattiggaarden. Det havde interesseret Taleren meget at høre, at Hr. P. Jensen var utilfreds med Enkeloven. Forhaabentlig vilde Hr. P. Jensen saa anvende sin Indflydelse i sit Parti, saaledes at dette, der havde søgt at hindre Loven det mest mulige, snart vilde gaa med til at gøre den bedre.

J a k o b J e n s e n havde glædet sig meget over at høre Hr. P. Jensens Udtalelser om Enkeloven. Naar man kunde høre saadanne Udtalelser fra Højre, gik man forhaabentlig en ny Tid i Møde for dem, der trængte mest til Hjælp. Taleren var enig i, at Administrationen af Lovene om offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkninger burde skilles det mest mulige fra Fattigvæsenet og kunde tænke sig den henlagt under Udvalget for Alderdomsunderstøttelse. Det vilde sikkert være heldigt at nedsætte et Udvalg til at komme med Forslag om, hvorledes hele Spørgsmaalet skulde ordnes, og dette Udvalg kunde passende komme til at bestaa af Fattigudvalget og Udvalget for Alderdomsunderstøttelse.

S a m u e l s e n haabede, at Hr. P. Jensen

vilde gøre sin Indflydelse gældende hos sit Parti, saaledes at dette snart gik med til en Revision af Enkeloven. Taleren var stærkt stemt for at faa Administrationen af Lovene om offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkninger fjernet fra Fattigvæsenet.

Formanden foreslog at udsætte Sagen og anmodede Medlemmerne om til næste Møde at komme med Forslag om Udvalgets Sammensætning.

Udsattes.

